

**Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 9
hallituksen esityksen johdosta laeiksi elinkeinotulon verottami-
sesta annetun lain 8 §:n, maatilatalouden tuloverolain 6 §:n
ja tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n muuttamisesta**

Eduskunta on 2 päivänä lokakuuta 1981 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistele-
vasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o
141 (1981 vp.) laeiksi elinkeinotulon verotta-
misesta annetun lain 8 §:n, maatilatalouden
tuloverolain 6 §:n ja tulo- ja varallisuusvero-
lain 29 §:n muuttamisesta.

Hallitus ehdottaa, että yrittäjien eläkelain
nojalla suoritettut pakolliset maksut säädettäi-
siin verotuksessa luonnollisina vähennyksinä
vähennyskelpoisiksi. Vaihtoehtoisesti verovel-
vollisella olisi oikeus vähentää ne edelleen tulo-
ja varallisuusverolain mukaisina kokonaistu-
lostosta tehtävinä vähennyksinä. Vuoden 1982
heinäkuun alusta voimaan tulevan maatalous-
yrittäjien tapaturmavakuutuslain mukaan suo-
ritettujen pakollisten maksujen vähentämiso-

keuteen ehdotetaan sovellettavaksi vastaavan-
laisia säännöksiä.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut
hallituksen esitykseen sisältyvät lakiehdotukset
tarkoituksenmukaisiksi. Hallituksen esityksen
perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt
asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisäl-
tyvien lakiehdotusten hyväksymistä. Valiokun-
ta on kuitenkin täydentänyt lakiehdotukset
niissä olleiden puutteellisten viittaussäännösten
osalta.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

*että Eduskunta päättäisi hyväksyä
hallituksen esitykseen sisältyvät laki-
ehdotukset näin kuuluvina:*

1.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä
kesäkuuta 1968 annetun lain (360/68) 8 §:n 4 kohta näin kuuluvaksi:

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoi-
sia menoja ovat muun ohessa:

4) elinkeinotoiminnassa työskennelleiden
henkilöiden palkat, heidän ja heidän omais-
tensa eläkkeet ja työsuhteeseen perustuvat
avustukset sekä työntekijöiden ja heidän
omaistensa eläke-, sairauskorvaus-, työkyvyttö-
myyskorvaus- tai muiden niiden kaltaisten
oikeuksien ja etujen järjestämisestä johtuvat
vakuutus- ja muut sellaiset maksut, kuitenkin

niin, että yrittäjien eläkelakiin (468/69), maa-
talousyrittäjien eläkelakiin (467/69) ja maa-
talousyrittäjien tapaturmavakuutuslakiin (1026/
81) perustuvat maksut ovat vähennyskelpoisia
vain tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n 1 mo-
mentin 5 kohdassa säädettyin rajoituksin, ja
maksut työnantajan perustamalle itsenäiselle
eläkelaitokselle tai eläkesäätiölle ovat vähen-
nyskelpoisia vain siihen määrään asti, joka
vakuutusteknillisten perusteiden mukaan tar-
vitaan säätiön tai laitoksen eläke- tai muista

sellaisista sitoumuksista johtuvan vastuun peittämiseen,

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten hallituksen esityksessä.)

2.

Laki

maatilatalouden tuloverolain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (343/67) 6 §:n 1 momentin 1 kohta näin kuuluvaksi:

6 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

1) maataloudessa työskennelleille henkilöille rahassa maksetut palkat, heidän omaistensa eläkkeet ja työsuhteeseen perustuvat avustukset sekä työntekijöiden ja heidän omaistensa eläke-, sairauskorvaus-, työkyvyttömyyskorvaus- ja muiden niiden kaltaisten oikeuksien järjestämisestä johtuvat vakuutus- ja muut sellaiset maksut, kuitenkin niin, että maatalous-

yrittäjien eläkelain (467/69) ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/78) perusteella suoritettavat maksut ovat vähennyskelpoisia vain tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädetyin rajoituksin ja että verovelvollisen perheenjäsenen palkka ja muut etuudet ovat vähennyskelpoisia 7 §:ssä säädetyin rajoituksin;

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten hallituksen esityksessä.)

3.

Laki

tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n 1 momentin 5 kohta, sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (972/79), näin kuuluvaksi:

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

5) omasta ja perheenjäsenensä eläkevakuutuksesta, ei kuitenkaan kertamaksullisesta, suorittamansa maksut, enintään 15 prosenttia ansiotulon määrästä. Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momentin nojalla suoritettavat pakolliset maksut saadaan kuitenkin vähentää edellä tar-

koitetun rajoituksen estämättä. Yrittäjien eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) nojalla suoritettavat pakolliset maksut saadaan niin ikään vähentää kokonaistulosta edellä tarkoitettujen rajoitusten estämättä, jos verovelvollinen on tehnyt tätä koskevan vaatimuksen veroilmoituksessaan ja edellyttäen, että maksua ei ole vähennetty elinkeinotulon verotamisesta annetun lain 8 §:n 4 kohdan nojalla

elinkeinotoiminnan tulosta tai maatilatalouden tuloverolain 6 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla maatilatalouden tulosta; sekä

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten hallituksen esityksessä.)

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1982

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa varapuheenjohtaja J. Laine, jäsenet Breilin, Hokkanen, Koppanen, Lillqvist, Manninen, Martikainen, Niskanen, Ros-

nell, Sirén, A. Stenbäck, Sutinen ja Tenhiälä sekä varajäsenet Koskenniemi, Pohjala, Poutanen, Surakka, Söderström ja Tikka.

Vastalause

Hallituksen esityksessä ehdotetaan yrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien eläkelain nojalla suoritettut pakolliset maksut säädettäväksi verotuksessa luonnollisiksi vähennyksiksi. Jostain syystä näin ei ole kuitenkaan esitetty meneteltäväksi lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 a §:n 2 momentin mukaisten maksujen suhteen.

Esimerkiksi metsätöitä tekevä traktoriyrittäjä on LEL 1 a §:n 2 momentin mukaan velvollinen kustantamaan itselleen LEL:ssä säädetyn vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläketurvan. Hänen traktoriyrittäjätulonsa saattaa tulla verotetuksi käyttökorvauksina maatilatalouden verotuksessa tai erillisenä tulolähteenä elinkeinoverolain mukaan. Edellä mainittu LEL-maksu, joka siis maksetaan yrittäjänä, on täysin rinnastettavissa YEL:n ja MYEL:n mukaisiin pakollisiin maksuihin. Sen vuoksi ehdotamme sen sisällytettäväksi myös EVL 8 §:n 1 momentin 4 kohtaan ja MVL 6 §:n 1 momentin 1 kohtaan.

Lainmuutosehdotuksen mukaan edelleenkin vain pakolliset yrittäjäeläkevakuutusmaksut

voidaan vähentää TVL 29 §:n säännöksessä olevan 15 %:n rajoituksen estämättä. YEL:n ja MYEL:n mukaiset lisävakuutukset ja vapaaehtoiset perusvakuutukset ovat kuitenkin eri asemassa muuhun vapaaehtoiseen eläkevakuutukseen verrattuna erityisesti niissä tapauksissa, joissa se järjestetään TEL:n nojalla.

Vapaaehtoisella yrittäjävakuutuksella on kuitenkin erityistä merkitystä vanhemmille yrittäjäikäluokille, joiden pakollinen eläketurva ei lakien asteittaisen voimaantulon vuoksi yllä nuorempien jo nyt saavuttamaan 60 %:n tasoon. Vakuutus on tärkeä myös eräille pienyrittäjille. Verotussäännöksillä ei pitäisi estää heidän pyrkimystään kohentaa muutoin normaalitasoa alemmaksi jäävää eläketurvaansa. Sen vuoksi ehdotamme, että TVL 29 §:n 1 momentin 5 kohdassa rajoitukseton vähennys-oikeus koskisi kaikkia YEL:n ja MYEL:n mukaisia eli lakisäätteisiä maksuja.

Edellä esittämämme perusteella ehdotamme,

että lakiehdotukset hyväksyttäisiin näin kuuluvina:

1.

Laki**elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/68) 8 §:n 4 kohta näin kuuluvaksi:

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisten menojen ovat muun ohessa:

4) elinkeinotoiminnassa työskennelleiden henkilöiden palkat, heidän ja heidän omaistensa eläkkeet ja työsuhteeseen perustuvat avustukset sekä työntekijöiden ja heidän omaistensa eläke-, sairauskorvaus-, työkyvyttömyyskorvaus- tai muiden niiden kaltaisten oikeuksien ja etujen järjestämisestä johtuvat vakuutus- ja muut sellaiset maksut, kuitenkin niin, että *lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momenttiin*, yrittäjien eläkelakiin (468/69), maatalousyrittäjien eläkelakiin (467/69) ja

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslakiin (1026/81) perustuvat maksut ovat vähennyskelpoisia vain tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädettyin rajoituksin, ja maksut työnantajan perustamalle itsenäiselle eläkelaitokselle tai eläkesäätiölle ovat vähennyskelpoisia vain siihen määrään asti, joka vakuutusteknillisten perusteiden mukaan tarvitaan säätiön tai laitoksen eläke- tai muista sellaisista sitoumuksista johtuvan vastuun peittämiseen,

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

2.

Laki**maatilatalouden tuloverolain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalouden tuloverolain (343/67) 6 §:n 1 momentin 1 kohta näin kuuluvaksi:

6 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja tulon hankkimisesta tai säilyttämisestä johtuneita vähennyskelpoisia menojen ovat muun ohessa:

1) maataloudessa työskennelleille henkilöille rahassa maksetut palkat, heidän ja heidän omaistensa eläkkeet ja työsuhteeseen perustuvat avustukset sekä työntekijöiden ja heidän omaistensa eläke-, sairauskorvaus-, työkyvyttömyyskorvaus- ja muiden niiden kaltaisten oikeuksien järjestämisestä johtuvat vakuutus- ja muut sellaiset maksut, kuitenkin niin, että *lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työnteki-*

jien eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momentin, maatalousyrittäjien eläkelain (467/69) ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) perusteella suoritetut maksut ovat vähennyskelpoisia vain tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n 1 momentin 5 kohdassa säädettyin rajoituksin ja että verovelvollisen perheenjäsenen palkka ja muut etuudet ovat vähennyskelpoisia 7 §:ssä säädettyin rajoituksin;

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

3.

Laki**tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun tulo- ja varallisuusverolain 29 §:n 1 momentin 5 kohta, sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1979 annetussa laissa (972/79), näin kuuluvaksi:

29 §

Verovelvollisella on oikeus vähentää:

5) omasta ja perheenjäsenensä eläkevakuutuksesta, ei kuitenkaan *tämän lain 20 §:n 3 momentissa tarkoitusta* kertamaksullisesta *va- kuutuksesta*, suorittamansa maksut, enintään 15 prosenttia ansiotulon määrästä. Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62) 1 a §:n 2 momentin nojalla suoritettut (*poist.*) maksut saadaan kuitenkin vähentää edellä tarkoitettun rajoituksen estämättä. Yrittäjien eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain ja maatalousyrittäjien tapaturmava- kuutuslain (1026/81) nojalla suoritettut

(*poist.*) maksut saadaan niin ikään vähentää kokonaistulosta edellä tarkoitettun rajoituksen estämättä, jos verovelvollinen on tehnyt tätä koskevan vaatimuksen veroilmoituksessaan ja edellyttäen, että maksua ei ole vähennetty elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 §:n 4 kohdan nojalla elinkeinotoiminnan tulosta tai maatilatalouden tuloverolain 6 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla maatilatalouden tulosta; sekä

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 1982

Ulla Puolanne
Matti Hokkanen

Asser Stenbäck

Toivo T. Pohjala
Esko J. Koppanen

